

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΑ ΠΤΗΝΑ

Υπὲρ τῶν πτηνῶν!

Τίς δὲν ἤγειρε φωνὴν ὑπὲρ τῶν ἀθῶων πτηνῶν, τῶν θαυμαστῶν αὐτῶν μικρῶν δημιουργημάτων τῆς Προνοίας;

Τίς δὲν ἤγειρε φωνὴν ὑπὲρ τοῦ ψάλτου τῶν δασῶν, ὑπὲρ τοῦ φύλακος τῆς υγιείας, ὑπὲρ τοῦ προστάτου τῆς γεωργίας;

Ἀνεξαιρέτως πάντες. Ἀνεξαιρέτως πᾶσα εὐαίσθητος καὶ εὐγενὴς καρδία προστατεύει, περιθάλλει καὶ ἀγαπᾷ τὰ ποιητικῶς ὠφέλιμα πτηνά.

Μόνον οἱ βάρβαροι ἔτι καὶ σήμερον, χάριν διασκεδάσεως ἀπλῶς, μυριάδων ἐξ αὐτῶν στεροῦσι τὴν ζωὴν.

Μόνον οἱ κυνηγοὶ ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις χώραις, οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς κεκαλυμμένους ἔχοντες ἐκ τοῦ καπνοῦ τῆς πυρίτιδος καὶ τὴν καρδίαν ἀναίσθητον ὡς ἐκ τῆς ἐξεως τοῦ νὰ βλέπωσι πρὸ αὐτῶν ποταμοὺς ἀθῶων αἱμάτων, ἀμιλλῶνται τίς πλεοντερον ἐξ αὐτῶν νὰ ἐξαφανίσῃ.

Μόνον οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀγροῖκοι, οἱ μὴ κατανοοῦντες τὸν σκοπὸν τῆς δημιουργίας οὐδ' ἑαυτῶν, συμπληροῦσι τὴν εἰκόνα τῆς καταστροφῆς τῶν ἀπιστεῦτως χρησίμων εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους πρωτίστως πτηνῶν.

Κατ' αὐτῶν ὅλων τῶν ἀσυνειδήτων ὀλετήρων καθήκον ἔχομεν ὑπέρτατον ἔρρωμένως ν' ἀντεπεξέλθωμεν, προλαμβάνοντες τὴν διὰ τῆς προιούσης καταστροφῆς ὄλοσχηρῆ ἐξαφάνισιν τοῦ κόσμου τῶν πτηνῶν, τῶν τοσοῦτω χρησίμων εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν υγιείαν.

Πρόσφορον τούτου ἕνεκα κρίνομεν τὴν ἐν τῇ «Ἀναμορφώσει» δημοσίευσιν τῆς περὶ τῶν χρησίμων πτηνῶν συντόμου πραγματείας τοῦ Thomas Grimm, περιγράφοντος τὰς προσφερομένας ὑπὸ τῶν πτηνῶν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας καὶ προτείνοντος τὴν λήψιν ἐκ μέρους τῶν κυβερνώντων βιζικῶν μέτρων πρὸς ἀποτελεσματικὴν προστασίαν τῶν ὁσημέραι ἐκλιπόντων ὑπὸ τὴν ἀπηνῆ καταδίωξιν, τὸ μὲν χάριν παιδιᾶς, τὸ δὲ χάριν διασκεδάσεως, χρησίμων πτηνῶν.

Ὁ Thomas Grimm ὠρμήθη εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς κατωτέρω δημοσιευομένης

ἐν μεταφράσει μελέτης του, ἐξ ἐκδοθείσης διοικητικῆς ἐν Γαλλίᾳ ἐγκυκλίου πρὸς ἀναρχίτισιν τοῦ ὀγκουμένου βεύματος τῶν καταστροφῶν τῶν πτηνῶν.

Καί γράφει: «Διοικητικῆ ἐγκύκλιος ἐκδοθεῖσα πρὸ μικροῦ καὶ ἀπειθυνομένη πρὸς τοὺς νομάρχας πραγματεύεται περὶ τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἐνδιέφερε τὴν γεωργίαν, τῆς καταστροφῆς τοῦτ' ἔστι τῶν χελιδόνων καὶ τῶν ἄλλων μικρῶν πτηνῶν.

Ἡ καταστροφή τῶν πτηνῶν τούτων διενεργεῖται, τὸ γνωρίζομεν, εἰς μεγάλας ἀναλογίας, προπάντων καθ' ἑλλην τὴν μεσημβρινὴν χώραν, κυρίως δὲ κατὰ τὴν στιγμήν τῶν διαβάσεων. Ἡ διοίκησις ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην τῆς προστασίας τῶν μικρῶν πτηνῶν καὶ ἰδιαζόντως τῶν χελιδόνων ἐναντίον τῶν καταστροφῶν αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦσιν αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν τοῦ εἴδους.

Ἀπορεῖ τις τῇ ἀληθείᾳ πῶς εὐρίσκονται ἀκόμη ἄνθρωποι ἀρκούντως ἀσυνείδητοι, ὥστε νὰ παραδίδονται εἰς τὴν συστηματικὴν καταστροφὴν τῶν μικρῶν πτηνῶν καὶ πρὸ παντός τῆς χελιδόνου.

Πανταχόθεν, πράγματι, καὶ οὐχὶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἀκούονται παράπονα καὶ θρήνοι τῶν γεωργῶν ἐπὶ τῶν ἐπιφερομένων καταστροφῶν ὑπὸ τῶν ἐντόμων, ὑπὸ χιλιάδων παρασίτων ἀεράτων. Καὶ πῶς νὰ συμβῇ ἄλλως, ἀφοῦ εἴμεθα τοσοῦτον ἀφρονες, ὥστε καταστρέφομεν τοὺς καλλιτέρους βοηθοὺς ἡμῶν, φρικτοὺς ἐκατόμβας ἐξ αὐτῶν ἀποτελοῦντες;

Ὁ ἄνθρωπος φρονεῖ τὰ πτηνά καὶ δὲν καταστρέφει τὰ ἐντομα, ἢ καταστρέφει χιλιάδας ἐξ αὐτῶν, ὅποταν ἀναπαράγονται δισεκατομμύρια. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι ἡ ἰσορροπία τῆς φύσεως ἔχει διαταραχθῆ.

Ἄν καὶ ἔχη ποικιλοτρόπως ἐπαναληφθῆ, δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολὴ νὰ εἴπωμεν καὶ πάλιν, ὅτι ἡ φυτικὴ ζωὴ ἤθελεν ὑποκύψῃ ἄνευ τῆς ἀνωτέρας βοήθειας τοῦ πτηνοῦ, τοῦ ἀκαμάτου αὐτοῦ ἐχθροῦ, τοῦ πτερωτοῦ αὐτοῦ νικητοῦ τῶν ἀπείρως μικρῶν τεράτων, ἅτινα ἡμεῖς εἴμεθα ὄλοσχερῶς ἀνίσχυροι νὰ προσβάλλωμεν.

Ἐν Γαλλίᾳ εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας ἐκατοντάδας ἐκατομμυρίων ἀριθμοῦνται ἤδη

αἱ προξενούμεναι ἐτήσιαι ζημίαι ὑπὸ τῶν ἐντόμων, καὶ αἱ βλάβαι αὐταὶ θὰ αὐξήσονται τάχιστα, ἐὰν δὲν εὐρωσι τὸ μέσον νὰ τὰς ἀναχίτισωσιν, ἐμπροσθίζοντες τὴν καταστροφὴν τῶν ἐντομοφάγων πτηνῶν, τῶν ὁποίων ἡ ὀραστριότης εἶναι θαυμαστή, σχεδὸν ἀπίστευτος.

Ἡ ὄρασις τῶν εἶναι τελειοτάτη, ἡ ἀδηφαγία τῶν ἀκέρεστος καὶ πολεμοῦσι λυσσώδως, ἀκαταπαύστως τὰ ἐντομα ἐν οἳαδήποτε καταστάσει (ὡὰ, σκόκληας, χρυσουλίας, ὠριμα).

Ἡ χελιδὼν καναβροχθίζει πετῶσα—τοῦτο ἐξηκριθῆθη πειραματικῶς—εἰς μίαν ἡμέραν πλεον τῶν χιλίων κωνόπων, μυιῶν ἢ χρυσουλίδων. Αὕτη προσφέρει τὰς μεγάλειτέρας ὑπηρεσίας εἰς τε τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἀγρούς· μόνη αὕτη καταδιώκει πετῶσα, διαρκούσης τῆς ἡμέρας, τὰ μικρὰ πτερωτὰ ἐντομα: δίπτερα, λεπιδόπτερα, νευρόπτερα κλπ., τῶν ὁποίων οὕτω περιορίζει τὸν πολλαπλασιασμόν. Καὶ οὐ μόνον ἡ χελιδὼν εἶναι ὠφελιμοτάτη ὑπὸ γεωργικῆν ἐποψίν εἰς χώρας μεγάλης καλλιεργείας, ἐνθα οἱ ἀγροὶ καὶ οἱ κήποι εὐνοοῦσι τὸν πολλαπλασιασμόν τῶν ἐντόμων, ἀλλ' ἐπίσης εἶναι ὠφέλιμος καὶ ὑπὸ υγιεινῆν ἐποψίν, ὡς καταστρέφουσα τοὺς κώνωπας καὶ τὰς μυίας, αἵτινες διαδίδουσι τὰς μικροβιακὰς νόσους. Εἶναι λοιπὸν καθαρὸς παραλογισμὸς τὸ καταστρέφειν τοσοῦτω πολυτίμιον πτηνόν.

Τὸ πετροχελιδόνον, τὸ ὁποῖον στριφογυρίζει τὴν στιγμὴν ταύτην ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῶν πόλεων ἡμῶν, ἐκβάλλον ὀξείας κραυγὰς, ἐξαφανίζει εἰς μίαν ἐβδομάδα πλεον, τῶν δέκα χιλιάδων ἐκ τῶν αὐτῶν ἐντόμων. Εἰς μόνον μελισσοφάγος καταβροχθίζει διακοσίας χιλιάδας ἐξ αὐτῶν κατ' ἔτος. Αἱ ἀηδόνες καὶ αἱ ὑπολαίδες καὶ πάντα ὅσα φέρουσι τὸ γενικὸν ὄνομα «τῶν εὐθυρράμφων» ζῶσιν ἐκ σκωλήκων ἢ ἐντόμων ἐν τελείᾳ μορφῇ, καὶ καταναλίσκουσι πλεον τοῦ ἡμίσεως ἐκατομμυρίου ἐν ἐκάστη ἐποχῇ.

Οἱ δρυοκολάπται καὶ πάντα τὰ ἀναρριχητικὰ πτηνά, φύλακες τῶν δασῶν, ἀναρριχῶνται πάντοτε ἐπὶ τῶν κορμῶν τῶν δένδρων, πλήττουσιν ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ διὰ τοῦ ράμφους τῶν καὶ ἐξαναγκάζουσι τοὺς καταστρεπτικούς σκόκληας, τοὺς κρυπτο-